DFfRs Langtursreglement – se også DFfRs hjemmside.

1 - Langtursreglement

1. Dette reglement er gældende for alle klubber under DFfR.
2. Enhver klub skal vedtage eget roreglement for langtursroning. Dette skal som minimum indeholde nærværreglements bestemmelser samt regler for ansøgning om og bevilling at langture.
3. Begge reglementer skal være opslået i bådhuset.

§ 2 - Definition af langture

1. Enhver tur, der går udover det daglige roområde, er en langtur.
2. Det daglige roområde skal være fastlagt i klubbens reglement.
3. DFfR kan pålægge klubberne at ændre grænserne for det daglige roområde.

§ 3 - Generelle krav

1. Enhver klub skal gennem uddannelse at sine medlemmer sikre et højt sikkerhedsniveau.
2. Enhver deltager i langture skal overfor klubbens bestyrelse have bevist, at han/hun kan svømme mindst 300 m uden hvil og kan træde vande.
3. Desuden skal enhver deltager i langture overfor klubbens bestyrelse vise, at han/hun kan iføre sig redningsvest i vandet samt svømme mellem to årer.
4. Enhver båd skal være bemandet med det antal roere, den er konstrueret til; der må ikke medtages passagerer og båden må ikke overbelastes.
5. Sejlføring er forbudt.
6. Den enkelte klubs bestyrelse bar ansvaret for, at bådens fører har langturstyrmandsret.
7. På samme måde kan langturstyrmandsretten kun tildeles erfarne roere, der har gennemgået et langturstyrmandskursus afholdt efter DFfRs retningslinier.
8. Bådens fører er til enhver tid ansvarlig for, at gældene regler herunder søloven og søvejsreglerne overholdes.

§ 4 - Turens afvikling

1. En båd, der er på langtur, skal følge kystlinien, når bundforholdene ikke hindrer dette og må ikke være længere ude, end mandskabet kan bjærge sig selv og båden.
2. Bådens fører har pligt til at søge land, hvis én at mandskabet ønsker det, når manøvren efter førerens skøn er forsvarlig.
3. Det er tilladt at sætte over bugter, vige, sunde og fjorde, hvis turen ellers forlænges uforholdsmæssigt Dog må afstanden til nærmeste kyst ikke overstige 2,5 km. Sådanne overfarter må kun finde sted efter at bådens fører har indhentet samtykke fra hele mandskabet Hvis blot én af mandskabet udtrykker betænkelighed ved overfarten, må denne ikke foretages. Bådens fører har fortsat det fulde ansvar.

§ 5 - Materiel

1. Den enkelte klubs bestyrelse har overfor myndighederne ansvaret for, at langtursbåde er sødygtige og typegodkendte at DFfR, samt at det øvrige materiel og sikkerhedsudstyr er i forsvarlig stand.
2. Langtursbåde skal altid være forsynet med et øsekar og redningsveste (én til hver person) af en at Dansk Varedeklarations Nævn (DVN) eller tilsvarende organisation godkendt type.
3. Kravet om typegodkendelse at langtursbåde bortfalder i danske indsøer og å-systemer.
4. Enhver langtur i udlandet kan roes i både, der benyttes i det pågældende land.

§ 6 - Klubbens ansvar

1. Den enkelte klub er over for DFfR ansvarlig for håndhævelsen at nærværende reglement.
2. Såfrem et medlem at en klub væsentligt overtræder DFfRs eller klubbens eget langtursreglement, indberettes sagen gennem kredsbestyrelsen til DFfR hovedbestyrelse. Medlemmet udelukkes fra deltagelse i langtursroning, indtil sagen er afgjort.

§ 7 - Dispensation

1. DFfRs hovedbestyrelse kan efter indstilling fra langtursudvalget dispensere fra nærværende reglement.
2. 2. Dispensation i henhold til foranstående bestemmelse tager hverken ansvar fra bådens fører eller klubbens bestyrelse.

Note vedr. §5 stk.2: DVN er retteligt forkortelsen for Dansk Varefakta Nævn. Nu skal redningsveste være CE-mærket.
Se også: ***Bekendtgørelse om redningsveste i mindre fartøjer****.*
